

Til § 62.

Den foreslåede bestemmelse vedrører selve anvisningen af erstatningsboliger.

I stk. 1 foreslås det fastsat, at også de organer, der gennemfører nedrivnings- og nedlæggelsesforanstaltninger i de ældre ejendomme — herunder saneringsselskaberne — først selv bør anvise de fornødne erstatningsboliger, således at de lejligheder, der af det offentlige er reserveret til erstatningsboligformål, kun kommer til anvendelse som sådanne, hvis det ikke lykkes de direkte implicerede selv at løse erstatningsboligproblemet for de lejere, som berøres af deres virksomhed.

I bestemmelsens stk. 2 foreslås den vigtige regel fastsat, at reserverede lejligheder enten skal udlejes direkte til de husvilde eller kan overdrages til andre, hvis der herved frigøres en anden bolig, som kan benyttes ved genhusning. Herved skabes grundlaget for røkeringer, der bevirker et mere varieret udbud af lejligheder, såvel med hensyn til pris som med hensyn til beliggenhed og kvalitet, hvorved muligheden for at efterkomme ønskes øges.

Den foreslåede regel i stk. 3, hvorefter anvisningerne ikke kræver boliganvisningsudvalgets godkendelse, må anses for nødvendig for at give mulighed for en smidig ordning. Det kan næppe anses for særligt betænkeligt ved denne anvisningsvirksomhed at have særregler, fordi de pågældende husstande, der herigennem får bolig, alle har haft bolig i forvejen og i kraft heraf ville have været gunstigere stillet i boliganvisningsmæssig henseende end boligsøgende uden lejlighed. Hertil kommer, at anvisningen så vidt muligt skal iagttage de almindelige gældende boliganvisningsregler og reglerne om overdragelse af lejligheder i almenyttigt byggeri.

Efter forslagets stk. 4 får udlejere, der har skaffet genhusning, anvisningsret til ledige reserverede lejligheder, hvis disse ikke skal benyttes efter deres formål. For denne anvisning gælder de almindelige boliganvisningsregler og kravene i almenyttigt byggeri fuldt ud.

Til § 63.

Da genhusningsproblemerne skal løses såvel i kommuner med boliganvisningsudvalg som i kom-

muner, hvor boliganvisningsreglerne i lov om midlertidig regulering af boligforholdene ikke er gennemført, er det nødvendigt, at der tillægges genhusningsorganerne samme beføjelser som boliganvisningsudvalgene med hensyn til fremskaffelse af oplysninger fra offentlige myndigheder og private, adgang til at hæve lejemål, der er indgået i strid med de gældende regler, og adgang til ved fogden at indsætte en anvist lejlighedssøgende.

I bestemmelsen foreslås endvidere boligministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for arbejdet med genhusning, herunder fastsættelse af tidsfrister.

Til § 64.

Reglerne om tilskud til leje og til indskud svarer til den gældende lovs § 36, idet det dog er foreslået, at staten afholder halvdelen af udgifterne. I 1959-loven er dette en ren kommunal udgift.

Bestemmelsen er endvidere foreslået udvidet til også at omfatte kondemneringsramte husstande samtidig med, at de tilsvarende regler herom i den gældende boligtilsynslovs § 29 foreslås ophævet, jfr. ændringsforslag nr. 14 i forslaget til lov om ændring af lov om boligtilsyn.

Til kapitel XII.

Kapitlet svarer til 1959-lovens kap. VIII (§§ 37-39), idet dog den midlertidige bestemmelse om udelukkelse af ejerlav i 3 år fra 1. oktober 1959, der har udtømt sin virkning, er foreslået udeladt.

Til § 65.

Bestemmelsen svarer til 1959-lovens § 37.

Til § 66.

Straffebestemmelsen er ny.

Forslagets nr. 2 svarer til de gældende regler for overtrædelse af boliganvisningsbestemmelserne, jfr. § 58 i lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Til § 67.

Bestemmelsen svarer til 1959-lovens § 39.